

Direktivets art. 6 fastsætter 25.000 europæiske regningsenheder (ERE) som den mindste aktiekapital, medlemsstaterne kan bestemme i deres lovgivning. Modværdien i national valuta er ansat til kursværdien på dagen for direktivets udstedelse, og udgør omregnet til denne kurs ca. 165.000 kr.

En fastsættelse af aktieselskabslovens mindstekapital til et beløb, der ligger for snævert op ad direktivets mindstekrav, vil på grund af direktivets kapitalreguleringsbestemmelser indebære risiko for snarlige ændringer af lovens mindstekapital. Ved forslagens gennemførelse har man derfor fundet det hensigtsmæssigt at foreslå en væsentlig forhøjelse af mindstekapitalen til 300.000 kr.

En forøgelse af mindstekapitalen vil styrke den ved 1973-loven igangsatte tendens til at forbeholde aktieselskabsformen for mellemstore og store virksomheder. I denne sammenhæng må bemærkes, at de aktieselskaber, der ikke kan bringe deres aktiekapital op på 300.000 kr., fortsat har den nemme adgang til omdannelse til anpartsselskab.

I forbindelse med selskabers stiftelse foreskriver direktivets art. 10, at indskud af andre værdier end kontanter (apportindskud) mod vederlag i aktier skal vurderes af sagkyndige vurderingsmænd, der er uafhængige af selskabet. Den af vurderingsmændene udarbejdede vurderingsberetning skal være offentlig tilgængelig. Regler i overensstemmelse hermed er optaget i lovforslaget, idet det desuden foreslås at lade vurderingsreglerne omfatte såvel apportindskud som erhvervelser mod vederlag i andet end aktier.

Aktieselskabsloven foreskriver alene vurdering af indskudte formueværdier ved stifterne selv, samt offentliggørelse i stiftelsesoverenskomsten af en række oplysninger vedrørende vurderingen. Allerede ved vedtagelsen af aktieselskabsloven var det klart, at det daværende forslag til 2. direktiv ville medføre en skærpelse, for så vidt angik vurderingsreglerne, men det fandtes dengang hensigtsmæssigt at fastholde det i betænkning nr. 540/1969 om en fællesnordisk aktieselskabslovgivning fastsætte princip om vurdering ved stifterne selv.

Ifølge direktivets art. 11 finder kravet om vurderingsberetning tilsvarende anvendelse på erhvervelser i de to førstkommande år efter selskabets registrering.

Det er i art. 7 fastslået, at kun formueværdier, der kan gøres til genstand for en økonomisk vurdering, kan indskydes som indbetaling på aktiekapitalen. Disse formueværdier kan dog ikke bestå i forpligtelsen til at udføre arbejde eller erlægge tjenesteydelser. Dansk selskabsret er i hovedsagen i overensstemmelse hermed, men i praksis har aktie-

selskabs-registeret i en række tilfælde lagt vægt på, at det indskudte var egnet til at danne grundlag for selskabets virksomhed med det anmeldte formål. Efter lovforslaget vil det nu være muligt at indskyde formueværdier, der ikke har sammenhæng med selskabets formål.

Det foreslås dog samtidig at forbyde indskud af fordringer på stiftere eller aktietegnere, uanset om fordringerne er sikret ved pant.

Bestemmelsen i direktivets art. 29, stk. 1, fastslår grundsætningen om, at aktionærerne ved enhver kontant forhøjelse af aktiekapitalen har ret til forholdsmæssig tegning af nye aktier. Imidlertid indeholder direktivet færre afvigelser fra grundsætningen end aktieselskabsloven. Hovedreglen om ret til forholdsmæssig tegning er i lovforslaget derfor udvidet til at omfatte enhver kapitalforhøjelse, således navnlig også tilfælde, hvor forhøjelsen sker ved apportindskud.

Direktivet indeholder i art. 18-24 en række bestemmelser, der skal hindre, at adgangen til at erhverve egne aktier benyttes til skade for selskabet, dets aktionærer og kreditorer. Efter direktivet vil erhvervelse af højst 10 pct. egne aktier kunne tillades, men kun under visse nærmere betingelser, som er strengere end de nugældende regler i aktieselskabsloven. Direktivets bestemmelser foreslås gennemført ved at optage de nævnte betingelser i aktieselskabslovens kapitel 8 med bibeholdelse af retten til at erhverve indtil 10 pct. egne aktier.

4. 3. direktiv (i det følgende: fusionsdirektivet) finder kun anvendelse på aktieselskaber, men også bestemmelserne i dette direktiv foreslås i en tilpasset form gennemført for anpartsselskaber.

Fusionsdirektivets art. 3 og 4 fastsætter en definition af fusion ved henholdsvis overtagelse og sammensmeltning, der stort set er i overensstemmelse med aktieselskabsloven. Ifølge fusionsdirektivet skal vederlaget til aktionærer i de ved fusionen ophørende selskaber dog ske i form af aktier i det fortsættende selskab, bortset fra et eventuelt kontant udligningsbeløb, der ikke må overstige 10 pct. af de vederlagte aktiers pålydende værdi. Art. 30 åbner på den anden side mulighed for med fornøden tilpasning at anvende direktivets regler i tilfælde, hvor det kontante udligningsbeløb overstiger 10 pct.

På denne baggrund fastholdes i forslaget den gældende ordning, således at vederlaget til ophørende selskabers aktionærer kan ydes dels i aktier i det fortsættende selskab, dels helt eller delvis kontant.